

ници“, по силата на която конвенция желѣзницата въ Източна Румелия се считаше за турска собственост, на 10/22 декември 1885 г. Високата-Порта подписа ново съглашение въ смисълъ: „Дружеството за експлоатацията на източнитѣ желѣзници“ съсѣдалище въ Виена отпуска на турското правителство единъ заемъ отъ 23 милиона лева, срѣщу извѣстно разпрѣдѣление на общитѣ приходи отъ желѣзницитѣ, въ „Източна Румелия“. Сжщиятъ този заемъ прѣзъ 1893 г. се замѣнява съ другъ въ размѣръ на 40 милиона, отпуснати на Турското правителство отъ Компанията, като между друго се уговаря, че стипулираниятъ прѣзъ 1872 г. началенъ 50-годишенъ срокъ за експлоатацията на казанитѣ желѣзници, значи и на находещитѣ се въ територията на Южна България (Източна Румелия), да почне да тече едва отъ 1 януари 1908 г.

Тѣзи съглашения на Високата-Порта съ Желѣзопжтната компания отъ 1885 и 1893 г., макаръ и засегващи владѣлческитѣ териториални права въ „Източна Румелия“, бѣха сключени безъ съгласието и безъ знанието на българското правителство. Самитѣ тѣ бѣха доказателство, че Турция, а заедно съ нея и чуждата компания, респ. съотвѣтнитѣ правителства на третитѣ държави, продължаваха да считатъ Южна България за чисто турска провинция. При това Дружеството за експлоатацията на желѣзницата въ Източна Румелия бѣ се поставило извънъ сферата на българскитѣ закони: то назначаваше персоналъ отъ чужди подданици, притежаваше свое директно телеграфно съобщение съ Турция, не плащаше установенитѣ въ българскитѣ закони такси и бери, не се подчиняваше нито на закона за благоустройството, нито на тоя за монетитѣ, и въ противовѣсъ на българскитѣ народо-стопански интереси въ „Източна Румелия“ прокарваше една тарифна и стопанствена политика, която се диктуваше повече отвънъ, отколкото отъ нуждитѣ на мѣстното население. Естествено, поставено така, желѣзопжтното дѣло въ Южна България не обезпечаваше съ нищо най-вѣрховнитѣ интереси на военната и стопанствена безопасностъ на Княжеството.

3. И така международното положение на България прѣзъ 1908 г., бѣ: Княжество — независимостта на което се оспорваше най-главно отъ Турция. Обединена България съ политически режимъ въ бившата провинция „Източна Румелия“, несакциониранъ нито отъ една велика сила и несъгласенъ съ